

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Utgivarna vill med Skandinavisk Vapenrulla skapa ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Dessutom syftar Skandinavisk Vapenrulla till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

*

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivarna fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär.

*

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapeninnehavare.

Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person enligt egen uppgift de facto bär visst vapen.

*

4. Utgivarna ansvarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad de kunnat kontrollera i tillgängliga källor. Uppenbara felaktigheter publiceras således ej, och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

*

5. Ej heller publiceras:

a. nyantaget släktvapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen, vartill annan person eller släkt enligt utgivarnas bedömning har bättre rätt.

b. vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler.

SKÖLD: I rött fält en styrratt av silver med åtta spakar, varav de två bjälkvisa formade som tjurhorn, och med mittrundeln belagd med en röd skomakare-hammare.

På hjälmen ett rött hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och rött.

HJALMPRYDNAD: En uppkommande styrratt av silver med fem synliga spakar, varav de bjälkvisa formade som tjurhorn.

BRANGSTAD

SVR-96-67

Vapnet är år 1957 antaget av bankdirektör Allan Brangstad, Amål, för släkten Brangstad, däribland sonen, tillsynslärare Steen Brangstad, Karlskoga, som lämnat upplysningarna.

Vapenbilden symboliserar tidigare generationers yrken. Släktens äldste kände medlem var skomakaren Olof Andersson (1740—1790) från Ör i Dalsland, bland vars efterkommande finnes flera skeppare. Tjurhornen och tinkturerna återgår på Dalslands vapen.

SKJOLD: I blått felt en trane med sten i löftet klo, alt gull.

På hjelmen et blått hjelmklæde foret med gull og med vulst av gull og blått.

HJELMTEGN: En trane med sten i löftet klo, alt gull.

Norsk slekt, hvis stamfar, fogd og senere rådmann i Stavanger, Christen Christensen Trane († 1600), kom fra Danmark. I segl førte han skjold med en stående fugl med løftet klo og i nebbet en orm. Dette segl benytter også sønnen Christen, mens sønnen sogneprest Paul Christensen Trane († ca. 1650) førte våpen med i blått felt en svart trane med gullbevæpning og med svart stein i løftet klo — på hjelmen samme trane som i skjoldet. Dette våpen ble opptatt av slekten og enkelte av dens kognatiske descendens, men med varierende tinkturer. Både trane og skjoldet kan ses brukt av gull.

Direktør Fredrik Thrane, Oslo, som har gitt opplysningene, har valgt gjengitte tinkturer. Rett til våpenet har personer med slektsnavnet Thrane, og som er etterkommere til direktør Fredrik Thranes farfars farfar, justisråd Paul Thrane († 1830) som også førte trane og hvis foreldre var sersjant Ole Johannesen Næs gift med Elisabeth Sophie Thrane, som brukt morens slektsnavn og var sønnesønns datterdatter av den ovennevnte sogneprest Paul Christensen Trane.

Litteratur: Axel Kielland, Familien Kielland med dens kognatiske Ascendants, Christiania 1897. Hans A.K.T. Cappelen, Familien Kiellands Våpenføring, Heraldisk Tidsskrift II:12.

THRANE

SVR-97-67

WÅNGMARKE

SVR-98-67

SKÖLD: I fält kluvet i guld och blått två stolpvis i bjälke ställda sädesax inom en infattning, allt av motsatta tinkturer.

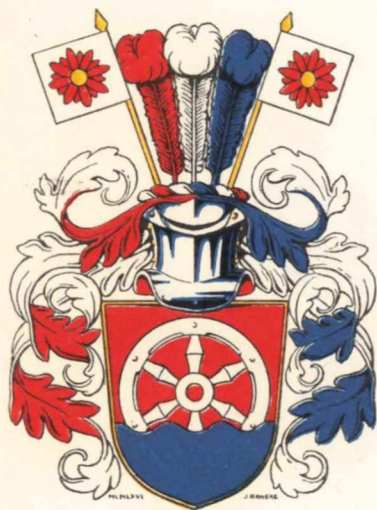
På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppväxande sädesax av guld framför två korslagda och utåtvända blå yxor.

Vapnet är år 1967 antaget av uppgiftslämnaren, köpman Folke Wångmarke Norra Vånga, för sig och sina efterkommande.

Släkten härstammar från Fyrunga i Skaraborgs län och dess äldste kände medlem på svärdssidan är soldaten Anders Munter, som levde ca 1775.

Vapnet symboliserar släktens lantbrukstraditioner och är även talande genom vapenbilden. Infattningen syftar på den inhägnade vången (vång=inhägnat markstycke) och yxorna i kors på den religiösa kulten och prästerna i släkten.

ESSÉN

SVR-99-67

SKÖLD: I rött fält ett vagnshjul av silver med sex ekrar uppkommande från en blå stam bildad medelst en vågskura.

På hjälmen ett rött och blått hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver, rött, silver, blått, silver och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Tre strutsplymer av rött, silver och blått mellan två utåtvända fanor av silver på stänger av guld, vardera belagd med en röd näckros med disk av guld.

Släktens äldste kände medlem är mästare Per, skräddaren Per Hansson i Örebro, född omkring år 1575 och död 1658 hos sonen, nämndemannen Anders Persson i Hamra. Längre sedan släkten på gården Väla i Viby i Närke. Väla betyder vadställe, vilket i sköldemärket symboliseras av ett hjul i vatten. Blomman i hjälmprydnaden är Närkes röda näckros.

Filosofie doktor Åke W. Essén, som i åttonde led härstammar från stamfadern Per Hansson, antog vapnet år 1967 för sig och sina efterkommande.

Litteratur: Åke W. Essén, Min släkt, 1966. (234 sidor. Ljuskopierad.)

SKÖLD: Fält delat i rött, vari ett latinskt kors av silver mellan två sädesax av guld, och silver, vari ett rött tjurhuvud med horn och nosring av guld.

På hjälmen ett rött hjälmtycke fodrat med silver och med hjämbindel av silver och rött.

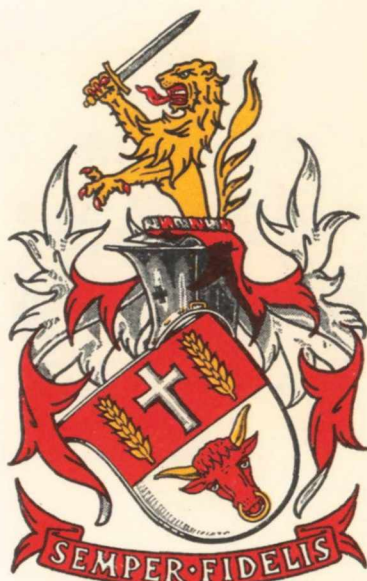
HJÄLMPRYDNAD: Ett uppkommande lejon av guld med röd beväpning svingande ett svärd av silver med fäste av guld i höger tass.

VALSPRÅK: *Semper fidelis.*

Vapnet är år 1965 antaget för den del av den gamla släkten Brunsson från Dalsland, som härstammar från Nils Brunsson, född 5.1 1778 i Sikhall, Gestad sn, däribland uppgiftslämnaren, f översten Nils Brunsson, St. Halängen, Dalskog.

Släkten har gemensamt ursprung med den gamla, vittförgrenade Forstenasläkten, vars förste kände medlem, Sven Brynjulfsson till Todene, ca 1450, uppges vara farfars farfars farfars far till ovannämnde Nils Brunsson. I släkten har förts ett flertal olika vapen, men utan att något vunnit fast hävd. Det vapen, som här registreras för Nils Brunssons släktgren, symboliserar släktens dalsländska ursprung och de yrken som dominerat i släkten, t.ex. jordbrukare, präster och militärer.

Litteratur: Ivan Hesselroth, Släkten Brunsson från Dalsland, 1966. Elgenstierna, Den introducerade svenska adelns ättartavlor, Bd II, Sthlm 1926.

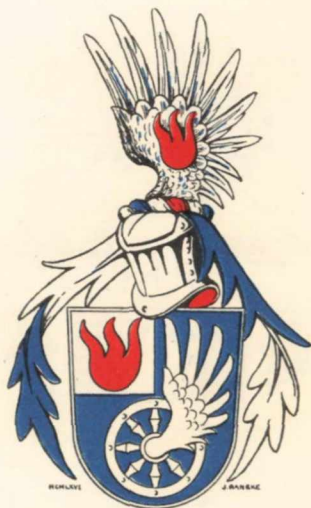
BRUNSSON

SVR-100-67

SKÖLD: I blått fält ett vagnshjul med en från navet utgående vinge av silver och en fyrkant av silver belagd med en röd flamma.

På hjälmen ett blått hjälmtycke fodrat med silver och med hjämbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En vinge av silver belagd med en röd flamma.

ÅKEBY

SVR-101-67

Vapnet är år 1966 antaget av uppgiftslämnaren, redaktör Nisse Åkeby, Enskede, för sig och sina efterkommande.

Släkten och dess namn kommer från gården Åkerby utanför Köping i Västmanland.

von WARNSTEDT

SVR-102-67

SKÖLD: I vitt fält tre (2:1) svarta korpar. Vapen­fåglarna förses ofta med röda näbbar och ben.
På den krönte hjälmen ett svart och vitt hjälm­täcke.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande jungfru med blont, utslaget hår i svart och vit klänning, som med båda händerna sätter en gyllene krona på huvudet.

Urgammal tysk friherrlig släkt, som tagit namn efter den nordsachsiska kult- och landstingsplatsen Warnstedt, vid Quedlinburg. För närvarande äldst kända medlemmar är Heinrich och unge Heinrich Edle Herren zu Warnstedt år 1205. Ätten trädde före 1226 i länsförhållande till furstbiskoparna av Havelberg i nuvarande Mark Brandenburg, där den senast sedan 1300-talets förra hälft innehar stiftets ärftliga lantmarskalkvärdighet. Släkten nådde under 1500- och 1600-talen stor utbredning i Nordtyskland, men förminskades under 1700-talet hastigt och torde i Tyskland ha utlocknat på manssidan år 1918.

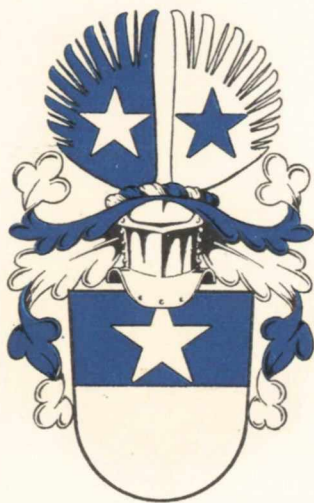
En gren invandrade till Sverige år 1583, introducerades vid Riddarhusets instiftande år 1625 i svenneklassen och uppflyttades i riddarklassen 1778 såsom sedermera nr. 78. Medlemmar finns även i USA. Några medlemmar antog på författningsstridigt sätt åren 1902—1906 det borgerliga släktnamnet "Wernstedt", vilket alltjämt föres av flertalet av deras ättlingar.

Åtskilliga tyska och svenska medlemmar har alltsedan 1500-talets slut i Tyskland fört friherrlig titel med eller utan officiellt godkännande. Av svenska grenen erhöi professor Wilhelm von W. för sig och sina efterkommande år 1918 tysk konfirmation på rättigheten att föra friherrtiteln.

Den svenska grenen har av ålder fört svensk friherrlig rangkrona, vilket bruk dock under slutet av 1800-talet bortlades av flertalet släktmedlemmar. Den yngre grenen nyttjar sedan 1770-talet konsekvent vapentält. Såsom tecken på korstågsdeltagande föres av ålder ett kors i kedja om halsen.

Litteratur: Christopher Freiherr von Warnstedt: Kurze Geschichte und ältere Genealogie des Geschlechts von Warnstedt (Görlitz 1943). Densamme: Die von Warnstedt auf Triglitz II (i Familiengeschichtliche Blätter. Nr. 11/13, 1967).

Wilhelm von Wernstedt: Handlingar i den Warnstedt=Wernstedtska namnfrågan (Stockholm 1947), (särskilt s. 8—11).

NORDENVALL

SVR-103-67

SKÖLD: Fält delat i blått, vari en femuddig stjärna av silver, och silver.

På hjälmen ett blått hjälm­täcke fodrat med silver och med hjämbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Två örvingar, dexter blå och sinister silver, belagda med var sin femuddig stjärna av motsatta tinkturer.

Bengt Olsson, var hemmansbrukare i Karsbol i Värmskogs socken 1725—44. Hans sons sons sons son, banmästaren och hemmans­ägaren Per Gustaf Johansson (1842—1922), hade tre söner, vilka antog släktnamnet Nordenvall. Den äldste av dessa, stations­inspektoren Karl Johan Nordenvall (1874—1925), var fader till sekreteraren Birger Nordenvall, Degerfors, som år 1966 antog här registrerade vapen för sig och sina släktingar med samma namn, däribland sonen, fil. stud. Per Nordenvall, som lämnat upplysningarna.

Vapnet är talande genom nord- eller polstjärnan, som syftar på släktnamnet, medan örvingarna och tinkturerna syftar på Värmlands vapen, en blå örn i silverfält.

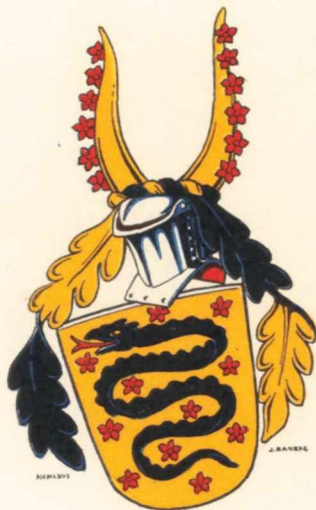

SKÖLD: I fält av guld bestrött med röda fembladiga en slingrande svart orm med röd tunga.

På hjälmen ett svart hjälmtycke fodrat med guld och med hjämbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Två oxhorn av guld på utsidorna besatta med röda fembladiga.

VALSPRÅK: *Primus inter pares.*

Vapnet är år 1967 antaget av uppgiftslämnaren, disponent Fredrik Garpenhed, Lomma.

Släkten är av skänkt ursprung och först känd genom rusthållaren och kyrkvärden i Silvåkra sn i Skåne, Johan Hindriksson, född den 27.11 1784.

GARPENHED

SVR-104-67

SKÖLD: I fält av guld en röd spets belagd med en sädeskärve av guld och ovan åtföljd av två röda musselskal.

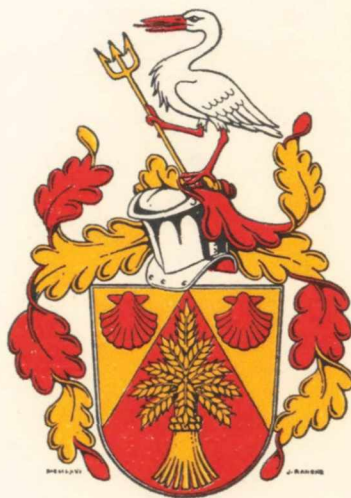
På hjälmen ett rött hjälmtycke fodrat med guld och med hjämbindel av guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: En stork av silver med röd beväpning och i höger klo hållande en treudd av guld.

Dansk-skånsk släkt vars äldste kände medlem var en viss Jacob. Dennes son, Nils Jacobsen Malmoe, f. 1582, var tullnär vid Stora Sjötullen i Landskrona. Hans son, Thomas Nilsson Jyde, f. 1619 i Köpenhamn och död 1702, var rådmän i Malmö liksom sin son, riksdagsmannen Jacob Thomasson Jyde (1649—1716). Två av den sistnämndes söner, Jörgen (Georg) och Jacob, antog namnet Malmros, medan en tredje, Niclas, adlades år 1756 med namnet von Jacobsson. Den adliga släktgrenen introducerades år 1778 på Ridderhuet som adliga ätten nr 2121 och dog ut år 1860. Ovannämnde Jörgen (Georg), död 1780, hade sonen Jacob Johan M., som efterlämnade fyra söner, vilka blev stamfäder för var sin släktgren. Trelleborgsgrenen utgöres sålunda av avkomlingar till den yngste i brödraskaran, Jacob, från vilken uppgiftslämnaren, Frans Jacob Malmros, dansk konsul i Trelleborg, härstammar i fjärde led.

Här registrerade vapen föres av efterkommande till skeppsredare Jarl Malmros, uppgiftslämnarens fader, och återgår på den utdöda, adliga släktgrenens vapen, som briserats i avseende på tinkturer och hjälmprydnad.

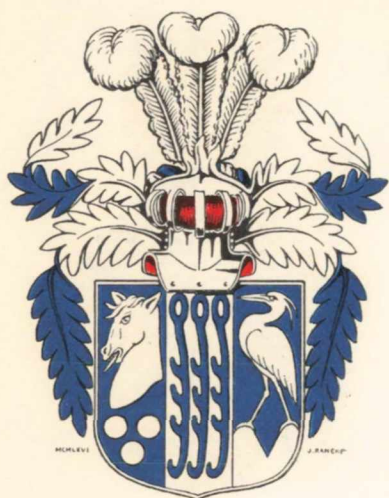
Litteratur: Svenska Släktkalendern år 1963. Elgenstierna, Den introducerade svenska adelns ättartavlor, Bd IV, Sthlm 1928.

MALMROS

SVR-105-67

HEYERDAHL

SVR-106-67

SKJOLD: To ganger kløvd i blått, sølv og blått med i 1. felt et hestehode over tre kuler ordnet to over en, alt sølv, i 2. felt tre blå kjelekroker, ordnet i bjelke, og i 3. felt en heire stående på to berg, alt sølv.

På hjelmen ett blått hjelmklede foret med sølv og med vulst av sølv og blått.

HJELMTEGN: Tre sølv strutsefjær.

Den norske slekt Heyerdahls stamfar er bruker Gunbjørn Vigernes († 1654) i Urskog. Hans sønnesønner førte en due på et berg i skjold. Den ene sønnesønns sønner opptok navnet Heyerdahl og heiren på to berg i våpnet (heire og "dal").

Første førere av her gjengitte våpen er oberst Christian v. Heyerdahl (1723—1802), hvis hustru Anna M. Fremming's våpen er våpnets 1. felt og hvis svigermor, Catharina v. Hadelns våpen er våpnets 2. felt. Det sammensatte våpen føres av etterkommere i agnatiske linjer fra Christian v. Heyerdahl. Andre medlemmer av slekten fører bare 3. felt.

Direktør Didrik Rye Heyerdahl, Oslo, sønnesønns sønnesønns sønnesønn till Christian v. H. har gitt opplysningene.

Litteratur: Henning Solleid, Slekten Heyerdahl, Oslo 1940.

BENSON

SVR-107-67

SKÖLD: I blått fält ett ankare åtföljt under stocken av två stjärnor av silver och med en krona av guld träd över läggen.

På hjälmen ett blått hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En uppskjutande örnfot med blå fjädrar och med tars och klo av guld samt hållande tre blå pilar.

VALSPRÅK: *Credenti omnia possibila.*

Vapnet är år 1967 antaget av uppgiftslämnaren, ingenjör Hans Benson, Vendelsö, för sig och sin familj.

Sköldemärket symboliserar släktens stockholmsursprung och gamla seglar- och sjöfartstraditioner. Den amerikanska örnfoten med pilknippet anspelar på förste namnbärens vidsträckta resor bl.a. till Kalifornien, där släktnamnet antogs.

SKÖLD: I svart fält en tupp av silver med röd beväpning åtföljd av en ginpost av silver med tre röda malteserkors i stolpe.

På hjälmen ett rött och svart hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver, svart, silver, rött, silver och svart.

HJÄLMPRYDNAD: En röd sädeskärve mellan två oxhorn, dexter svart och sinister silver med röd bjälke.

Vapnet är år 1967 antaget av uppgiftslämnaren, redaktör Sven Landahl, Lomma, för sig och sina efterkommande.

Släktens stamfader bodde i slutet av 1500-talet i Landa socken i Västergötland, där sonen Anders Svensson 1627–1663 ägde Stora Åby och sonsonen Sven Ersson var klockare. Dennes son Erik (1714–1792) antog namnet Landahl och blev kyrkoherde i Blidsbergs socken i Skara stift. En stor del av släkten har tillhört prästerskapet i Västergötland, däribland den kände förkunnaren Märten Johan Landahl (1797–1858).

Litteratur: C. Sjöström, Vestgöta Nation i Lund 1683–1910. G. Landahl & E. C. Swartz, Prästsläkten Landahl från Västergötland, Arboga 1948. Svenska Släktkalendern år 1950.

LANDAHL

SVR-108-67

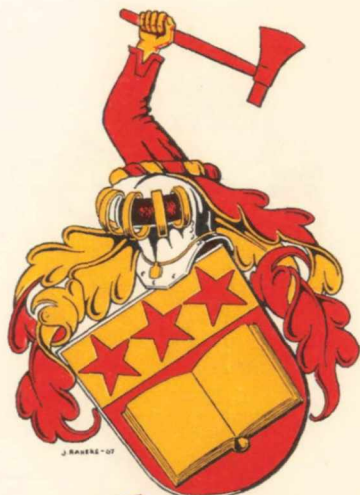
SKJOLD: I rødt felten åben bog af guld, derover et skjoldhoved af guld, hvori tre røde fem-oddede stjerner. På hjelmen et rødt hjelmlæde foret med guld og med vult af rødt og guld.

HJELMTEGN: En røklædt arm holdene i hånden en rød skibs-økse.

VALGSPROG: *I fejde og fred.*

Gammel dansk sømands- og skibsbyggerlægt, der som medlemmer af "Holmens faste Stok" gennem flere generationer boede i Nyboder. Slægtens ældste kendte man er skibsbygger ved Holmen, Niels Madsen "Allesøe" (1698–1754), født i Allesø på Fyn. Kaldenavnet Allesøe har — trods ligheden — tilsyneladende kun indirekte forbindelse med det senere slægtsnavn, der ifølge en familietradition skriver sig fra et af flådens skibe, briggen Alsøe, som brødrene Niels Andersen Alsøe (1781–1841) og Sander Jens Andersen Alsøe (1788–1852) var med til at bygge i 1808. Brødrene var skibstømmere og sønnesønner til ovennævnte Niels Madsen. Niels Andersen er stamfar til den endnu eksisterende ældre gren af slægten med navnet Alsøe. Sander Jens Andersen Alsøe er stamfar til den i direkte mandslinie nu uddøde yngre gren som videreføres af efterkommere til hans sønnedatters søn, 1. styrmand i DFDS Thorvald G. E. Alsøe-Hansen født 1897, krigsforlist i Nord-søen 1940, der ved kgl. bevilling af 4/12 1924 antog slægtsnavnet Alsøer.

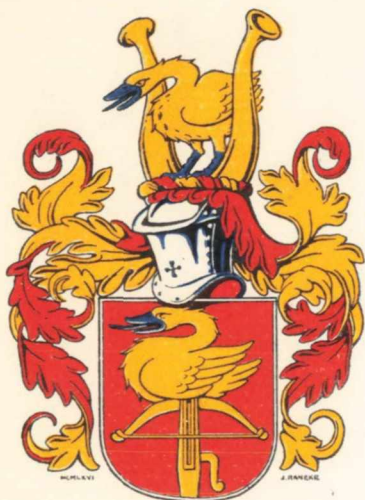
Våbenet er i 1967 antaget af oplysningsgiveren, major i flyvevåbnet Povl-Edvard Hjarne Alsøer, Helsingør, for sig og andre agnatiske efterkommere til dennes far, ovennævnte Thorvald Alsøer. Våbenet er en differentiering af slægtgrenen Alsøe's våben. Litteratur: Alsøe i Våbenførende slægter i Danmark, 1946. Upublicerede optegnelser hos oplysningsgiveren (Allesøe-Alsøe-Alsøer).

I FEJDE OG FRED

ALSØER

SVR-109-67

GOOS

SVR-110-67

SKÖLD: I rött fält ett från sköldfoten uppkommande armborst med en gås sittande på bågen, allt av guld.

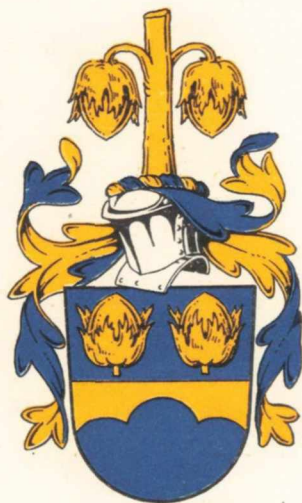
På hjälmen ett rött hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: En gås stående mellan två vesselhorn, allt av guld.

Vapnet föres av uppgiftslämnaren, köpman Erik Goos, Falkenberg, och är känt i släkten sedan början av 1600-talet.

Namnet Goos förekommer som släktnamn redan på 1400-talet. Äldste, med säkerhet kände släktmedlemmen av den holsteinska grenen, till vilken uppgiftslämnaren hör, är Hinrich Goos född i Kosel 1608.

Namnet, med varierande stavning (Goos—Gos) förekommer i såväl Holstein som i Hadeln varest vapnet finns på en bänk i S:t Severikyrkan i Otterndorf vid nedre Elbe.

HASSELBERG

SVR-111-67

SKÖLD: Fält delat i blått, vari två hasselnötter av guld, och guld, vari ett blått treberg.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En uppväxande stam med två nedhängande hasselnötter, allt av guld.

Vapnet, som anspelar på släktnamnet, är år 1967 antaget av uppgiftslämnaren, köpman Lars Olof Hasselberg, Vara, för sig och sina efterkommande.

Släkten härstammar från klockaren i Hasslösa socken i Skaraborgs län, Lars Andersson Hasselberg, född i Hasslösa den 1.1. 1757. Han efterträddes som klockare av sin son Anders Hasselberg. Dennes son, Lars Hasselberg, född den 2.6. 1831 utflyttade från Hasslösa omkring 1860.

HERALDISKA FÖRLAGET
Erikslustvägen 42 J, Malmö V

Kr. 9:—